

Lentebriesje -Paul Vleugels-

De tekeningen in deze nieuwsbrief werden getekend door de kleine monniken in Nepal en laten zien hoe zij naar Tibet kijken. Ze werden naar ons verstuurd met Tibetaans Nieuwjaar (Losar).

Kleine Storm -Paul vleugels-

Het werd een stormachtig najaar en woeste winter. Na ons bezoek aan Kham in Oost Tibet (Sichuan in China) waar wij de afgelopen zomer de eerste spanningen die leidden tot de huidige onrusten meemaakten, brak er een drukke periode aan. Het nieuwe bestuur moest ingewerkt worden. Want ik wilde nu toch eens echt taken gaan overdragen. De administratie van de stichting bleek gelukkig inzichtelijk geordend en vrij snel begonnen de taken herverdeeld te worden. Nu enige maanden verder kunnen we terugkijken naar een geslaagde actie en voor het eerst in het bestaan van de Stichting werden taken volledig

functioneel overgenomen.

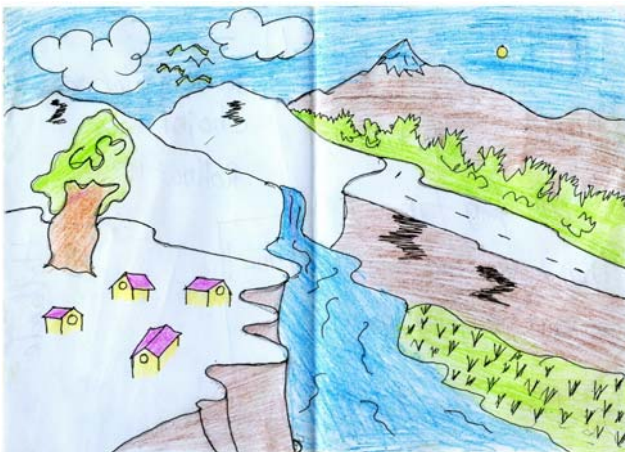
Het zal nog wel even duren voordat "onze" Pedro alle Gelek (134) uit elkaar kan houden. Maar we zullen hem "stimuleren" tot het moment waarop hij ze kan dromen en dan beginnen we gewoon aan de Tsering, Tenzin, Lobsang, Kalsang, Sonam en enkele Phuntsok(ken).

Maar voor mij werd het ook een drukke periode met het naderende afstuderen aan de Vrije Universiteit, (Master in onderwijs, Docentenopleiding HGZO). Daarnaast werd de laatste hand gelegd aan een boek: 'Op zoek naar evenwicht:

Morele vragen voor artsen en verpleegkundigen' (Ad Kooijman en Paul Vleugels). Door het afstuderen verschoof het bezoek aan India/Nepal naar begin juli. Het was gewoon niet anders te combineren. Gezien de huidige onrust in Tibet en de gevolgen die dit had in India en Nepal bleek dat een gelukkige keuze, dat uitstel. Vooral in Nepal was het enorm onrustig. Bovendien verheug ik me dit jaar op een *warme* douche in een *warme* kamer met een *warme* zon in Nepal. Het vorige jaar zat ik iedere dag in een zonloze kamer met enorme ramen met gigantische kieren uitkijkend over de nevels en rijp op wat rijstvelden zouden gaan worden, in dat enorme klooster zonder verwarming waar de wind door de

gangen floot en met van die door en door en door koude wit marmeren muren, bij 2 tot 8 graden braaf iedere dag 10 uur te typen op 3 kapok dekens (optrekkende kou) onder 4 wollen dekens (neerdalende kou: de tocht, de vrieskou en witte marmeren muren) te experimenteren hoe wij (de stichting, eh... de rest van dat bestuur zat natuurlijk thuis naast die de centrale verwarming met een heerlijk warm kopje chocolademelk) de efficiëntie zouden kunnen verhogen. Het leek wel Tibet. Lekker romantisch je opwarmen aan de boterthee, de motor van je laptop en na uitval elektriciteit (iedere avond om 19.37) DE kaars. Waarom die Tibetanen geen filiaal zijn begonnen op de Malediven ontgaat me hier even.

Maar de storm begint voorbij te trekken. Vanaf juli begin ik na het afstuderen mijn in anderhalf jaar opgebouwde 912 overuren op te nemen en kan ik eens rustig gaan nadenken (tot 2010) over de Stichting 2008-2012 en de wat langere termijn. Dus indien iemand suggesties heeft dan horen we die graag.

We zijn verplicht o.a. door de ANBI toekenning (opvolger artikel 24 Beschikking van de Belastingdienst) naast een jaarverslag ook een beleidsplan (5 jaar) op te stellen. Wij hopen dat allemaal dit najaar uit te werken. Zo komen we ook bij de Algemene

Jaarvergadering. Deze zal dit jaar op zondag 21 september om 14.00 uur in Alkmaar, Emmastraat 150 worden gehouden. Iedereen is dus van harte welkom. Tijdens deze vergadering zal het jaarverslag 2007 worden besproken en het concept Beleidsplan 2008-2012. Het jaarverslag 2007 met de financiële verantwoording zal na verschijnen op de website worden geplaatst zodat iedereen het kan downloaden. De definitieve toekenning van enkele donaties van 2007 zullen tijdens het aanstaande bezoek ter plekke worden verdeeld. Deze toekenningen zullen dus nog worden verwerkt in het jaarverslag 2007.

*Algemene Ledenvergadering
Stichting Chenrezig Nederland
Zondag 21 september 2008 om 14.00
Emmastraat 150 1814 DT Alkmaar
Telefoon 072 520 8416*

Stormwaarschuwing -Paul Vleugels-

We worden allemaal beter van schaalvergroting en fusies zeggen die krantenkoppen toch altijd en roepen ze dat niet ook op die televisie?

Onze stichting en daarmee de Tibetanen echter NIET! De fusie van de Postbank met de niet zo goedkope ING zorgt dan wel dat onze nationale kleur meer prominent zichtbaar is voor de Tibetanen maar ook dat de onkosten in een jaar van € 10,00 naar € 50,95 zijn gestegen en daar kopen ze geen rijst van. Nog meer bedenkelijk is dat er ineens weer op de laatste nota lege vakjes verschijnen. De lege vakjes van het vorige jaar werden de verhoging tot € 50,95 van dit jaar. Navraag leverde snel het eerlijke antwoord op dat de ING niet geïnteresseerd is in dit soort kleinschalige organisaties.

Vanaf 1996 hanteren we hetzelfde beleid met betrekking tot sponsoring (€ 96,00, waarvan

€ 6,00 voor administratieve onkosten, en indien een monnik gesponsord wordt mag meer). We hebben enkel bij de laatste portoverhoging tijdelijk deze administratieve onkosten verhoogd omdat we de nieuwsbrief niet meer voor die prijs konden printen en versturen. Dit werd opgelost door de nieuwsbrief digitaal te gaan versturen en de verhoging werd teruggedraaid.

Maar de tijden veranderen.

De afgelopen jaren was een toename van het gesponsorde geld per kind of monnik niet nodig doordat de inflatie in India ruimschoots

werd gecompenseerd door de devaluatie van de Amerikaanse dollar (US \$). We konden steeds meer Roepies India (INR) ruilen voor die dollar. India wil ondertussen in toenemende mate die waardeloze dollar niet meer, waardoor wij soms zelfs een nog betere koers voor de euro dan de dollar tegenover de Roepies India kregen. En zo kan ik nog wel even doorgaan. Het werd in ieder geval ieder jaar weer een "op jacht naar het miljoen". Niet een SBS programma maar gewoon met rugzak vol geld en bodyguardmonniken op zoek naar de beste wisselkoersen. Gewoon een dag lang hard werken. Maar door al die jaren gold dat we met een gelijk bedrag in euro netto hetzelfde en soms zelfs meer hadden te besteden in India en Nepal. De prijs van schoolschriften, rijst, groenten of eieren stegen weinig. Alleen de burgeroorlog in Nepal vormde hierop een uitzondering: in 3 jaar tijd is het voedsel hier 300% duurder geworden. Met de opmerkelijke samenloop dat verse groente het vorige jaar op de markt duurder was dan vlees (kilo wortelen 92 cent en kilo 'vlees' 87 cent). De wortelen herkende ik meteen aan hun rood/paarse kleur (Door ons oranjegezinde volkje worden oranje

oranje wortelen gekweekt en vervolgens bijna fundamentalistisch naar alle buurlanden geëxporteerd, zodat iedereen denkt dat ze oranje zijn, maar voor de rest van de wereld zijn ze gewoon rood/paars), het vlees herkende ik iets minder goed. Het gemiddelde inkomen in Nepal ligt net onder de 65 eurocent per dag.

Ondertussen staan onze kranten vol over een wereldwijde voedselschaarste. Volgens sommige deskundigen een schaarste enkel veroorzaakte door hysterie, volgens andere door onze

vleesconsumptie. Vorige maand was er ineens gewoon te weinig eten voor hetzelfde geld. De marges worden kleiner. Wij gaan tijdens de jaarlijkse evaluatie eens berekenen welke consequenties dat allemaal heeft. Misschien moeten wij toch ook onze structurele sponsoring gaan aanpassen aan deze gewijzigde situaties.

Voor nu eet men uit een calamiteitenpot (ziekenhuis opnames). Als iemand daarnaast € 1000,00 per maand weet te genereren voor Nepal, houden we ons aanbevolen en zijn we helemaal uit de problemen. Dan hebben ze daar weer twee volledige maaltijden per dag (naast gestoomd brood met boterthee als ontbijt).

Grote storm
-Paul Vleugels-

De laatste weken is Tibet weer volop in het nieuws. Er worden weer allerlei verbanden gelegd en vele meningen en visies over wie waar wanneer wat moet doen, worden weer geformuleerd en geuit. Ook wij werden meerdere malen benaderd door onder andere

de televisie met vragen als "of we niet een twaalfjarig Tibetaans kind kenden die in het jeugdjournaal wilde zeggen over hoe het in Tibet was". Ook de website werd veel frequenter bezocht en we kregen veel mails met vragen over hoe het is en wat wij denken dat er moet gebeuren maar ook met aanbiedingen van hulp met een hele reeks van motivaties. Sommige

motivaties waren gefundeerd met dat er nū wat moet gebeuren, andere vanuit een breed besef met een mooie basis om ons te gaan ondersteunen.

Natuurlijk weten wij niet hoe het is in Tibet en al helemaal niet hoe het verder moet. We hoorden natuurlijk dat het juist in het gebied in oost Tibet waar wij van de zomer waren onrustig was. Een van de kloosters zou "bezet zijn", "tijdelijk gesloten", "de monniken verjaagd en in de bergen", "belegerd door tanks" tot zelfs "er zijn gewonden en doden gevallen". Ook in Nepal en India was het onrustig en al eeuwen durende religieuze dilemma's worden als nieuw uitgevonden in het westen. Er zijn natuurlijk zaken die niet nieuw zijn maar wel weer actueel. Er is *weer* een Dalai Lama die aan het eind van zijn leven komt. Er is

weer een Tibet dat bezet is door een rijk uit het oosten. Er is *weer* jonge generatie die een andere visie hierover heeft dan de oudere generatie. Wat wel anders is dat er nu westerse "rijken" (wij hebben naties) en vooral individuen zijn die hierover een mening hebben en die vinden dat er gehandeld moet worden. Wij, de stichting, weten niet hoe nu verder en of er gehandeld moet worden en als er gehandeld moet worden, hoe dat dan gedaan moet worden. We hebben geen adviezen en gaan gewoon rustig verder. De ontwikkelingen zullen hun uitwerking hebben. Ik heb hierover kort overleg gehad, omdat het wenselijk was de aard van deze rust te bespreken. We gaan gewoon rustig verder en uiteindelijk komt de rust dan wel weer in een veranderde balans. In dit advies van niet handelend handelen zie je hoezeer het Taoïsme met het Boeddhisme verweven is.

KortKortKortKortKortKortKortKort

-Paul Vleugels-

Kerstmarkt Edam

De kerstmarkt in Edam bracht enige honderden euro's op. Het was een gezellige markt in de grote kerk van Edam (een kleine kerk) vele kramen gevuld met o.a. informatie over idealistische organisaties. Hoewel we veel hebben verkocht hebben nog een forse hoeveelheid spullen over. Na de zomer gaan we bekijken hoe we deze nog kunnen verkopen. Zodat de opbrengst kan worden besteed aan projecten in de stichting. Indien iemand hier mogelijkheden ziet horen we dat graag.

Sponsoren jaarlijkse bijdrage

We willen alle sponsoren die hun bijdrage eenmaal per jaar over maken verzoeken dat deze maand te doen. Het aan het eind van het jaar het versturen van herinneringen aan de sponsoren, dat zij hun bijdrage nog niet hebben overgemaakt, levert ieder jaar veel werk en kosten op.

Op deze wijze hopen wij dat te voorkomen. Bovendien kunnen we dan onze administratieve onkosten beter reguleren. Alvast hartelijke dank.